

Radvilaitė

RADVILIŠKIO RAJONO LAIKRAŠTIS MOTERIMS

Nr. 10 (12)

1992 m. gegužės antroji pusė

Kaina 1 rub.

UŠŲ rankose — dešimtas šių metų laikraščio numeris. Priminsiu, kad dar dvi „Radvilaitės“ pasirodė praėjusiais metais. Tiesiog tikras stebuklas, kad šis mažas laikraštukas vis dar pasiekia Jus, mielosios, — šiais sunkiais laikais, kada rimtų problemų turi net ir didžiuliai dienraščiai.

Mano nuomone, „Radvilaitė“ išsilaikyti padeda du dalykai. Viena: redakcijos darbuotojai (ju, galima sakyti, yra beveik du) dirba be jokio atlyginimo. Nors tai ir keistoka šiais laikais, bendrauti su Jumis — tiesiog maloni būtinybė. Antra: „Radvilaitė“ turi daug gerų, nuoširdžių, nesavanaudiškų draugų.

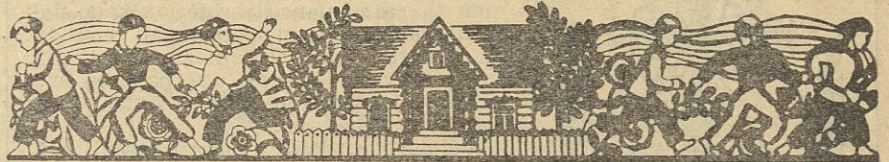
Dar steigiant laikraštį, daug padėjo dailininkė Genovaitė Butkevičienė. Ir dabar Jūs dažnokai geritės „Radvilaitėje“ sutinkamais jos piešiniais. Redakcija savo istalgoje priglaudė Germina Margaitienė. „Radvilaitės“ išleidimu nuoširdžiai rūpinasi Petrutė Baranauskienė, daug pastangų kaskart įdeda spausdavininkės Liusė Gancevičiūtė, Barbora Banevičienė. Leidinyje noriai, negaudamos jokio honoraro, bendradarbiauja Pranutė Kazlauskaitė, Nijolė Nėjienė, Irena Zibaitienė. Paprašytas neatsisako parašyti straipsnelį gerbiamas Vadaktų kunigas Antanas Valantinas, nors ir labai užimtį rajono Tarybos, Sąjūdžio atsakingi darbuotojai.

Parengti ir išspausdinti laikraštį — tik pusė darbo. Dar reikia jį išplatinti. Žinoma, geriausia būtų — prenumerata. Bet jai reikia tvirtų materialinių garantijų, o tokių mes neturime. Dalį „Radvilaitės“ išplatina „Spauda“, į talką pasikvietėme Lietuvos Moterų Draugijos vietines tarybas.

Daugiausia skaitytojų „Radvilaitė“ surado Regina Andriulienė iš Tyrulių. Leidinukas reguliariai skaitomas „Verpste“ ir „Berže“, buvusiuose Mičiurino, Vadaktų kolūkiuose, Balsogalos eksperimentiniame... Tam daug pastangų įdėjo Regina Savickienė, Nijolė Maročkienė, Adelė Morkūnienė, Janina Stuknienė, Genovaitė Survilienė. Nuoširdžiai talkininkauja Irena Laužikienė, Regina Underytė.

Mūsų mažyčio, deja, be šampano jubiliejaus proga iš visos širdies dėkoju visoms ir visiems, kurių geranoriškomis pasangomis gyvuoja „Radvilaitė“. Tvirtai tikiu — mes dar ilgai bendrausime!

REDAKTORĖ

MŪSŲ DŽIAUGSMAS, MŪSŲ RŪPESTIS

Vaikai. Mūsų džiaugsmas, mūsų vargas, mūsų rūpestis... Jo negalima išreikalauti, primesti. Laimingi vaikai, turėdami protingus, reiklius, mylinčius tėvus. Laimingi, turėdami namus. Deja... Dar daug vaikų, kurių tėvai nors ir gyvi, faktiškai yra našlaičiai.

Atidarant vaikų globos grupę prie Radviliškio darželio „Nykštukas“, atvyko nemaža svečių. Agentūros „SOS Lietuvos vaikai“ pirmininkė E. Kubilienė pasiūlė suburti Radviliškyje žmones, kurie rūpintųsi šiais vaikais. Tokių žmonių mūsų mieste pasirodė esą nemaža. Organizuojant grupę „SOS Lietuvos vaikai“, daug pasidarbo Nepilnamečių reikalų sektoriaus vyr. inspektorius A. Augulis. Grupėje buvo aptartas darbo planas, numatyta organizuoti vaikataujančių vaikų globa, ieškoti šeimų, kurios galėtų globoti vaikus, kilo sumanymas įkurti paramos namus.

Kiekvienam žmogui būtina išsikalbėti, išsipasakoti, pasitarti, pasiguosti. O jeigu namuose nėra tam sąlygų, jeigu neturi gero draugo? To stinga ypač vaikams, paaugliai. Nesakydami nei vardo, nei pavardės, jie gali paskambinti telefonu 54066. Prie jo budi norintis ir sugebantis juos išklausti, suprasti ir patarti. Šiuo telefonu gali pasinaudoti ir tėvai, globėjai.

Darželyje „Nykštukas“ globojami vaikai turi geras sąlygas, viskuo aprūpinti. Tuo išitikino ten apsilankiusios Lietuvos Moterų Draugijos Radviliškio rajono tarybos, „SOS Lietuvos vaikai“ Radviliškio grupės narės G. Cesienė, G. Margaitienė,

G. Dunauskienė ir kitos. Jos ta pačia proga atnešė ir lauktuvių. Prieš Velykas pas vaikus buvo atėjusios iš visuomeninio maitinimo A. Burkauskienė, L. Vereškienė.

Ketina našlaičiams padėti Šiaulių fabriko „Verpsta“ Radviliškio cecho darbuotojos. Tą pažadėjo N. Liudeikienė, R. Savickienė. Moterys iš atliekų numegs trikotažinių gaminių, duos siūlų. Prašėme moksleivių, kurie galėtų nuo 16 val. ateiti į grupę — pažaisti su vaikais, pabendrauti. Jie labai laukiami.

Gegužės 31, birželio 1—3 dienomis Vilniuje, Kaune, Palangoje vyks Tarptautinis kongresas „Mūsų vaikas“, skirtas Tarptautinei vaikų gynimo dienai. Kongrese bus analizuojami vaiko sveikatos, negimusių kūdikio apsaugos klausimai, gvildenamos įvairios socialinės, psichologinės ir juridinės problemos. Kongrese dalyvaus svečiai iš Italijos, Prancūzijos, Olandijos, Danijos, Suomijos, Švedijos, Vokietijos, Japonijos, Vengrijos, Estijos, Latvijos, Rusijos.

Agentūra „SOS Lietuvos vaikai“ kreipiasi į visus ir prašo būti šio kongreso rėmėjais. Visi aukotojai bus įrašomi į Garbės sąrašus. Į atsiskaitomąją sąskaitą Nr. 4700634 lėšas gali įnešti pavieniai asmenys, kolektyvai. Adresas — Vilnius, Mėsinų 9. Agentūra „SOS Lietuvos vaikai“.

Abejingų vaikams būti negali. Jie pakeis mus, jie — mūsų tautos ateitis.

I. ZIBAITIENĖ

Agentūros „SOS Lietuvos vaikai“
Radviliškio grupės pirmininkė

SKAIČIAI IR FAKTAI

Šeima yra svarbus vienetas politikoje ir planetoje. Apie 10 proc. visų suaugusiųjų gyvena vieni, t. y. vieno žmogaus ūkyje. Devyni iš dešimties individų (18 metų ir vyresni) paprastai gyvena kartu bent su vienu asmeniu. Labiausiai paplitusios yra dviejų, trijų, o ypač keturių žmonių šeimos. Virš 70 proc. Lietuvos gyventojų yra tokių šeimų nariai, o mažiau, nei 20 proc. gyvena penkių ir daugiau „Lietuvos gyvenimo sąlygos“ narių šeimose.

MINTYS IS MALDOS

IR PAGIRTAS TAVO SŪNUS

Jis — mūsų Viešpats, ir tuo viskas pasakyta. Mūsų Tikėjimas, Viltis ir Meilė. Kiekvienai pelėdai pats gražiausias savo pelėdžiukas. Motinai — savo vaikas. Geriausias, gražiausias, protingiausias. Tačiau kiek pastangų reikia, kad jį pagirtų svetimi, kad jis ir kitiems atrodytų toks — geras, gražus, protingas. Ne tik — atrodytų, bet iš tiesų būtų toks.

Motulė nemigo naktimis supa, čiūčiuoja, nešioja savo kūdikį. Sis, prigludęs prie jos širdies, ramus ir saugus. Mylimas vaikelis, kuriuo rūpinamasi dieną naktį, išaugs sveikas ir stiprus.

Kiek daug pastangų reikia, kad žmogus išaugtų sveikas fiziškai. Žymiai daugiau jų pareikalaus dvasinė sveikata. Juk savo brangiausiajam motina gali duoti tik tai, ką turi pati. Tikėjimą — jei tiki, meilę Tėvynei — jei myli ją, paparbą žmonėms — jei pati juos gerbia, žinias — jei pačiai jų netrūksta...

Vėliau, jau išleisti į platųjį pasaulį, mūsų vaikai labai daug ko patirs, išmoks ir sužinos patys. Bet visą gyvenimą giliausiai širdyje išliks tai, ką išsinešė iš namų, ką gavo iš motinos.

„...ir pagirtas Tavo sūnus...“ — šnabžda maldą Motinos lūpos. — Tegul būna girtamas ir mano sūnus. Švenčiausioji Mergelė Marija, suteik man jėgų to pasiekti...“

Kas prašo, stengiasi, tam bus duota.

J. M.

PENSININKŲ GODOS

NE SAVO NORU...

Prieš porą metų vieną savaitgalį užgriuvo netikėti svečiai: pusseserė su savo vyru iš pajūrio.

— Abu išėjom į pensiją, tai ir lankome gimines. Pirma vis nebūdavo kada... — dėstė Ada. — O dabar... Tortą išsikepiu, keliauju-me... Tai pas vienus, tai pas kitus... Kostas išsitraukė butelį šampano — negi jis, vyras, važiuos tuščiomis rankomis?

Diena prabėgo greitai — prisimėnėm vaikystę, seniai mirusius tėvelius, pasipasakojom, kaip gyvena, tvarkosi mūsų vaikai, kokie mieli anūkėliai... Sušildė jausmas, kad dar daugeliui esi savas, reikalingas.

Dabar netikėti svečiai į duris beldžiasi retai, tik ypatingais atvejais, dažniausiai, deja, bėdos atvaryti. Pabandykite dviese išsiruosti traukiniu, juo labiau autobusu, įsidėję tortą ir šampano — sužinosite, kiek tai atsieis, pajusite, kad po tokio žygio pensijos ir juodai duonai neilgam užteks. O juk kaip tik pensininkai turi daug laisvo laiko, kaip tik vyresnio amžiaus žmonės jaučia didesnę poreikį bendrauti.

Ilipa Radviliškyje į minkštą autobusą bobulytė: aplankys vaikus. Ištiesė konduktorei violetinę dvidešimtpenkinę:

— Į Panevėžį.

— Maža. Reikia dar keturių, — pareikalavo konduktorė.

— Vaikeli, — bejėgiškai dairėsi keliauninkė, — aš tik tiek turiu...

Išeitį surado — nuvažiuos nors iki Šeduvos, ten gyvena kūmas...

Eilinį kartą pabrangus geležinke-

lio bilietams, kasininkė vis dažniau kartoja: „Per mažai“.

— Vakar į Šiaulius mokėjau du rublius, o dabar reikia jau penkių, — aimanavo žilstelėjusi moteris. Ligoninėje guli jos anūkas, o tėvai negali ištisomis dienomis sėdėti prie jo — darbas. Tad ir neiškenčia senelė, vos ne kasdien nevažiavus ligonijos slaugyti. Ar ilgam užteks pensijos, jei per savaitę vien traukiniui 30—40 rublių?

O ir kiek jos, tos pensijos, telieka, sumokėjus už butą, elektrą, telefoną?

— Keletą sykių vaikams paskambinau tarpmiestiniu, — dėsto savo bėdas kita močiutė, — ir ateina sąskaita — devyniasdešimt rublių...

O juk taip norėjosi pasakyti dukrelei, kad už langą viskas taip gražu — pavasaris, kad jai prieš akis dar ilgas, ilgas gyvenimas, ir jis bus, — būtina bus! — giedras ir gražus... Ir išėjo tie pokalbiai ilgesni, negu „labas“ ir „sudie“. Bet juk ir jie — vienas iš nedaugelio likusių senam žmogui džiaugsmų.

Ar daug Jūs gavote sveikinimų per pastarąsias šventes? Aš — du. Ne taip seniai jų atkeliaudavo virš penkiasdešimties.

Paskaičiuokite: vokas, pašto ženklai, atvirukas — virš trijų rublių. Padauginkite juos iš savo bičiulių, giminių, artimųjų skaičiaus ir pamatysite, ką priversti rinktis: šventinį sveikinimą draugams ar margutį ant velykinio stalo.

Taip ir bėga dienos. Taip ir tolstame vieni nuo kitų. Ne savo noru...

A. ČESNULEVIČIENĖ

VAISTAI PIEVOJE IR MIŠKE

Pienė. Pagrindinė žaliava — šaknys. Kaskite rudenį, perplaukite, nupjaustykite nuvytusius lapus ir plonas šonines ataugas, gerai išdžiovinkite.

Nuovirai ir traukinės žadina apetitą, gerina virškinimo trakto veiklą (skatiną tulžies išskyrimą, silpnas liuosuojamas veikimas).

Paskrudintos ir susmulkintos pienuos šaknys — geras kavos ir cikoriijos pakaitalas.

Plautė. Žydi balandžio-gegužės mėnesį. Stiebus ir lapus rinkite pavasarį, šaknis — rudenį. Plautė, kaip ir raktažolė, liaudies medicinoje — priemonė nuo peršalimo ligų.

Raktažolė. Žiedus ir lapus rinkite pavasarį, sausu metu. Džiovinkite gerai vėdinamoje patalpoje, pavėsyje.

Rudenį, nuvytus lapams, kaskite šaknis, gerai nuplaukite ir džiovinkite ore. Laikyti reikia popieriumi išklotoje dėžutėse, atskirai nuo lapų ir žiedų.

Žiedų, lapų, šaknų nuoviras gelbsti nuo bronchito, kosulio, plaučių uždegimo. Esant slogai, plauti nosį.

Vartoti 3 kartus per dieną po pusę stiklinės.

Šalpusnis. Žiedus rinkti anksti pavasarį, lapus — pirmoje vasaros pusėje. Iš šalpusnio lapų gaminami nuovirai, antpilai padeda, esant bronchų susirgimams. Saukštą džiovintų lapų užpilkite stikline verdančio vandens, po pusvalandžio nukoškite ir gerkite po šaukštą 4—6 kartus per dieną.

Sviežių lapų sultys greitai gydo žaizdas.

Plauant galvą šalpusnių ir dilgėlių (lygiomis dalimis) nuoviru, labai sustiprėja plaukai.

Miškinis česnakas. Daugiametis, svogūninis, žolinis augalas. Žydi gegužės mėnesį, auga ūksmėtuose lapuočių miškuose. Vaistams vartojami lapai. Jie pjaunami gegužės mėnesį. Vartojama vaistams, kaip daržovė ir prieskonis.

Miškinė sidabražolė. Daugiametis augalas, žydintis birželio—rugpjūčio mėnesiais. Auga šlapiose ir drėgnose pievose, durpynuose, gamyklose, krūmuose, miškuose. Vaistams vartojami šakniastebiai. Jie kasami rudenį arba pavasarį. Šakniastiebių nuoviras dažo medžiagas rudai, geltonai. Augalas naudojamas odos dirbimo pramonėje.

Parengė S. ALINSKAITĖ

Neseniai „Mintis“ išleido lenku rašytojo Zbigniewo Kuchovičiaus knygą „Barbora Radvilaitė“. Spausdiname ištraukas.

RIE tokių ypatingai gražių ir patrauklių moterų ne tik Lenkijos, bet ir Europos mastu reikia kaip tik priskirti Barbarą Radvilaitę. Jeigu ji pateko į istoriją, jeigu apie ją tiek prirašyta, tiek kartų vaizduota istorinėje dailėje, tai pirmiausia dėl savo fizinio grožio. Etmono dukters likimą nulėmė grožis, kuriuo susižavėjo Zygmantas Augustas, vėliau pamilęs Barbarą ir padaręs ją savo karalystės valdove. Plačiai žinoma, kad didelė šios poros meilė atnešė Barbarai nemirtingą šlovę, bet teisinga ir tai, kad jeigu mūsų herojė nebūtų turėjusi tokios žavios išvaizdos, tai nebūtų buvę ir šios meilės, nebūtų buvę šimtmečio romano.

Ji spindėjo nepaprastu, tikrai karališku grožiu. Kaip žinome, buvo vidutinio ūgio, liekna, labai grakšti. Jos liaunas liemuo kontrastavo su plačiais klubais. Nebuvo apkūni, bet niekas nebūtų pavadinęs jos liesa, jos kūno proporcijas galima laikyti tobulomis. Susižavėjimą kėlė gražus veidas. Jis buvo ovalus, ne per didelis, skruostų linijos smailiu kampu leidosi smakro link, nosis buvo ilgo-ka, su nedidele kuprele, apačioje siaura, viršuje susiliejanti su kakta. Veidą puošė tamsios didelės akys, kurias supo tankios blakstienos, o iš viršaus juosė siauri, bet ryškūs, kiek lenkti antakiai. Kakta buvo aukšta, kiek iškili, burna nedidelė su ryškiai išbrėžtomis, putlokėmis lūpomis. Už jų — dvi eilės lygių, baltumu spindinčių dantų. Pagal išlikusius portretus galima tvirtai teigti, jog buvo blondinė. Odą turėjo šviesią, o tai anuo metu laikyta didele grožybe.

Barbora sugebėjo savo žavumą paryškinti, atskleisti. Jos grožį papildė subtili, aukštos klasės elegancija. Mėgo gražias sukneas, brangenybes, papuošalus. Turėjo drabužių, pasiūtų iš brangių medžiagų — atlaso, damasto, brokato. Galvą puošė venecijietiškomis beretėmis arba sabalo kailio kepuraitėmis. Pagal tuometinę madą rengėsi kontrastiškoms spalvomis, taip pat balta ir juoda. Pavyzdžiui, tarp drabužių, kuriuos vilkėjo dar netekėjusi, randame suknelę iš balto damasto, apsiūtą juodu aksomu. Bet labiausiai mėgo raudoną spalvą. Raudonas siūdinosi ne tik sukneas ir beretes, bet ir pagal-

prabangiai. bet su skoniu ir saiku, neperkraudavo drabužių brangenybėmis, nemūvėjo per daug žiedų.

Dar būdama panelė, važinėjo karieta, pakinkyta šešetu švųjų arklių. Atrodo, švinius labiausiai mėgo, nors turėjo kinkomų ir bėrių, obuolmušių.

Galima išivaizduoti, kaip išpūdinatrodė sėdėdama švivių traukiamoje karietoje, spindinti perlais ir atlasais, švytinti savo nepaprastu, didingu grožiu. Išpūdingesnės už ją moters nebuvo Lietuvoje, o savo vertės pajautimas teikė jai, be abejo, pasitikėjimo ir padėjo sėkmingai varžytis su kitomis Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės gražuolėmis.

Daugelis moterų, be abejonės, pavydėjo Radvilaitėi, nes buvo viena labiausiai žinomų moterų Vilniuje ir visoje Lietuvoje.

Visuomet graži, puošni ir elegantiška, kerėjo įgimtą, sunkiai apsakomą patrauklumą, vilione, žavingumu. Ji jokiū būdu nepriminė statulos, dvelkiančios rūstumu, neprieinamumu, dėl kurio net gražiausios moters vyrams tampa atgrasios. Barbora norėjo, o svarbiausia mokėjo patikti. Ji sukūrė savo stilių, pasižymintį labai gracinga eiseną, plastiškais judesiais, iškalbingais žvilgsniais. Turėjo švelnų, malonų balso tembrą, tą žinojo ir tuo sugebėjo pasinaudoti. Aplinkiniai gėrėjosi ir jos „akių meilumu, kalbėjimo švelnumu, judesių raiškumu“. Kalbėta, kad pati jos išvaizda kėlė vyrams ne tik nuostabą, bet ir geismą bei meilę. Atrodo, čia lėmė ne tik išvaizda, kiek žavesys, pastangos patikti. Dar senos lenkų patarlės sakė: „Grožiui be meilumo trūksta patrauklumo“, „Nemeili moteris lyg gelė be kvapo“. Barbora tai žinojo, todėl niekas negalėjo jai prikišti, kad buvo mizantropė arba kuklybė! Atrodo, kad jos naudoti metodai nebuvo bent jau nekalti, kadangi tai buvo sumanus vyrų provokavimas ir norimos jų reakcijos žadinimas. Siuose žaidimuo-

BARBOROS

GROŽIS

Galėjo didžiuotis ir puikiais, liaunais, švelniais rankų pirštais. Jos rankų grožis kėlė susižavėjimą tuometiniams žinovams.

Gerbėjų, ir ne tik jų buvo laikoma gražuole. Tikslumo dėlei reikia pridurti, kad buvo ir labai kritiškų nuomonių dėl Radvilaitės grožio. Tačiau kritiškų pastabų būta nedaug.

Tiesiog vienu balsu apie ją kalbėta ir rašyta kaip apie nepaprastai gražią moterį. Niekas iki šiol neatkreipė dėmesio, kad Barbora priminė kaip tik tą moteriško grožio idealą, kurį pavaizdavo išnykus XVI amžiaus pirmosios pusės italų rašytojas A. Firencuola.

Lyginant šį aprašymą su Barbaros išvaizda, kyla mintis, jog mūsų herojė beveik visiškai atitinka šį pavyzdį. Grožį Barbarą sumaniai paryškindavo kosmetinėmis priemonėmis.

ves, net karietą liepė išmušti raudonu audeklu.

Pagal to meto madą nešiojo ir papuošalus. Mėgo žiedus, visuomet mūvėjo po kelis. Išliko, be kita ko, vienas puikus žiedas, galbūt jos mėgstamiausias. Aukštinis, inkrustuotas juodu emaliu, papuoštas trimis žirnio dydžio akmenimis: deimantu, rubinu ir smaragdu. Po kaklu nešiojo meniškas auksines grandinėles su medalionais. Vis dėlto labiausiai mėgo puoštis perlais. Dar pirmą kartą tekėdama, savo kraityje turėjo „dešimt perlinių apykaklių“ ir kitokių priedų iš perlių, kuriais puošė drabužius. Dailininkams irgi mieliai pozavo su šiais papuošalais — gražų veidą apjuosusi turtingu perlių vėriniumi. Galima manyti, kad būdama blondinė, atrodė su jais subtiliai, o drauge labai efektingai. Išlikę portretai liudija, jog rengėsi

se derinosi spontantiškumas ir rafinuo-tumas, įgimtas drąsumas ir igitas patyrimas. Kaip tik tokia laisva, gal net akį rėžianti, valiūgiška, tačiau anaipatol neagresyvi jos laikysena ir kėlė susidomėjimą, todėl ir buvo apsupta gerbėjų. Taigi galima daryti išvadą, kad jos gerumas, noras patikti ir grožis jungėsi su vadinamoju sex appeal, t. y. tais bruožais, kurie traukė vyrus. Joje slypėjo amžinasis moteriškumas.

Buvo kalbama, kad iš jos veržte veržėsi meilės geismas. Barbora iš tikrųjų buvo seksuali, todėl meilės ir sekso reikalai atsispindėjo jos asmenybėje, nulemdami jos interesus ir polinkius. Daugelis istorikų nesugebėjo išvelgti šių stimulų Barbaros poelgiuose. Šių dalykų ignoravimas arba nutylėjimas gali iškreipti tiesą.

Dail. G. BUTKEVIČIENĖS pieš.

DUONA MŪSŲ KASDIENINĖ

Duoną geriausia laikyti duoninėse, ruginė ir kvietinė atskirai. Retkarčiais pašalinkite duonos likučius, ne rečiau kaip kartą per savaitę duoninę išplaukite silpnu acto tirpalu, po to išdžiovinkite. Pačios geriausios — medinės duoninės. Duoną galima laikyti ir polietilenuose maišeliuose, tik juos būtina dažnai išplauti šiltu vandeniu ir gerai išdžiovinti.

Jeigu duonos paviršius ėmė pelyti, aštriu peiliu nupjaukite ploną apipelėjusį sluoksnį, likusi duona tiks maistui.

Duona ilgai išliks skani ir kvapi, jei laikysime ją emaliuotame puode, ant kurio dugno pabarstyta truputis vanilino, pridengto polietilenu.

Jeigu namie dar yra duonos, o jūs nusipirkote šviežios, neišmeskite sužiedėjusios. Ją supjaustykite plonomis riekelėmis ir sudžiovinkite. Vaikams ji bus tikras skanėstas!

Sužiedėjusią duoną galima atšviežinti. Batoną ar duonos kepaliuką apšlakstykite vandeniu ir 3—5 minute palaikykite orkaitėje 150—160 laipsnių temperatūroje — duona vėl bus kaip šviežia. Galima ir kitaip padaryti: į puodą įpilkite truputį vandens, ant dugno padėkite sietelį (vanduo turi nesiekti jo), o ant sietelio sudėkite sužiedėjusios

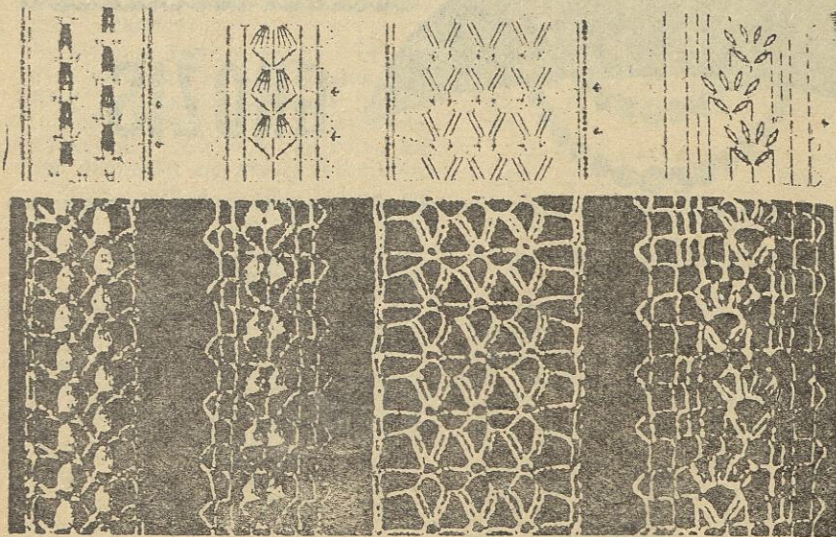
duonos riekelės, uždenkite danščiu, statykite ant ugnies ir, kai užvirs, kaitinkite 5—12 minučių, po to nukelkite puodą. Duona vėl bus minkšta ir kvapi. Tik ją reikia tuoj pat valgyti, nes po 2—3 valandų vėl sukietės.

Sužiedėjusią duoną ar pyragą galima ne tik atšviežinti. Iš jų galima paruošti įvairių patiekalų, pradedant visiems gerai žinomais skrebučiais ir baigiant sudėtingais tortais bei puikiomis giromis.

Skrebučiai su pomidorų padažu. Batonas supjaustomas riekelėmis, šios aptepamos sviestu, po to ant jų uždedama storai supjaustyto lydyto sūrio arba gausiai užbarstoma stambiai sutarkuoto sūrio. Ant riekelių vidurio uždedama po truputį pomidorų padažo, sudedama į skardą ir apkepama orkaitėje.

Pertrinta duonos sriuba. Imama 4—5 svogūnų arba porų ropelės, 6 ruginės duonos riekelės, druskos, maltų juodųjų pipirų, sultinio kubelis, sviesto arba margarino. Įkaitintame svieste patroškinamas smulkiai supjaustytas svogūnas, sudedama duona ir pilama 2,5—3 litrai vandens. Pasūdoma, įberiami pipirų, įmetamas sultinio kubelis. Verdama ant silpnos ugnies. Išvirusi sriuba pertrinama per sietelį.

AUKSARANKĖMS

IŠ VISUR APIE VISKĄ

DŽENTELMENŲ DAR YRA?

Įžymusis anglų Džentelmenas gyvuoja ir, kaip ir anksčiau, Didžiojoje Britanijoje naudojami milžinišku gražiosios žmonijos pusės palankumu. Tai patvirtina sociologinės apklausos, kurią neseniai organizavo Bi-Bi-Si, duomenys. Taigi, 80 proc. anglių, kaip ir senais gerais laikais, mano, kad tikras vyras turi praleisti damą, einant pro duris, sumokėti už ją restoranu bent jau pirmojo pasimatymo metu. Charakteringa, kad 85 proc. vyrų pasirenge be jokių ginčų teikti panašias paslaugas.

Apklauso rezultatai liudija: sveikas puritanizmas vis dar ne svetimas miglotojo Albiono gyventojams. Tik 4 proc. vyrų ir 2 proc. moterų pareiškė, kad jie nevengtų sugulti į lovą pirmąją pažinties dieną. 50 proc. džentelmenų ir 46 proc. damų pripažino, kad, jų nuomone, nepadoru su partneriu aptarinėti sekso problemas. O du trečdaliai iš 3685 respondentų, dalyvavusių apklausoje, niekuomet nesidomėjo savo draugų pajamomis.

JAUTRIOS ČEMPIONĖS

„Neįsivaizduoju, kur galima būti pačia savimi, jei net savo namuose negali daryti, ką nori“. — pasiskundė Štefi Graf, ir ne be pagrindo. Pasaulio teniso žvaigždė nusirengusi deginosi pievutėje prie savo vilos Floridoje, kai virš jos žemai praskrido sraigtasparnis. Ji suspėjo pastebėti fotografą jame. „Dar gerai, kad jis matė tik mano nugarą, o tai būčiau išsikrausčiusi iš proto“. — raminosi ji.

Nuotrauka spaudoje nepasirodė. Bet laikraštis „Nju-Jork post“ teigia, kad nuoga damą fotografavo laisvas žurnalistas Artas Zaitcas, neabejingas tenisininkams, ypač tenisininkėms. Prieš dešimtį metų jis padarė kažką panašaus su Martina Navratilova. Ta pasipiktinusi išplėšė iš Zaitco kamerą ir apšvietė filmą. Ketverius metus trukęs teismo procesas baigėsi sportininkės pralaimėjimu: jai teko sumokėti piniginę baudą.

Gyvenimas — ne teniso kortal.

MEILE... IS PIRMO BĖGIMO

Ikį beprotybės patiko vienas kitam Amerikos lengvaatlečiai Lorin Džonson ir Piteris Ilkinas. Po metus trukusios pažinties jie drauge startavo maratone: 13-ajame kilometre nutraukę distanciją, jie susituokė. Sportininkai pasiekė finišą, jau būdami teisėti vyras ir žmona.

Sprendžiant iš visko, amerikiečiai savo biurokratiją laiko ant trumpo pavadelio.

Leidėjas — Lietuvos Moterų Draugijos Radviliškio rajono tarybos įmonė „Radvilaitė“. SL 1193. Tiražas 500 egz.

Redaktorė
A. ČESNULEVICIENĖ

Spauda — iškilioji, apimtis 0,5 sp. lanko. Rinko ir spausdino Radviliškio UAB „Litera“. Užsakymo Nr. 857.

Adresas: Radviliškis, Gedimino g-vė Nr. 8, tel.: 5-10-03, 5-41-41. Skambinti darbo dienomis 11—12 val.